

05-02-2019

Forslag til Lov om ændring af fiskeriloven

(Digitaliseret fiskerikontrol og frivilligt kystfiskermærke m.v.)

§ 1

I lov om fiskeri og fiskeopdræt (fiskeriloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 764 af 19. juni 2017 som ændret ved lov nr. 1563 af 19. december 2017, lov nr. 736 af 8. juni 2018 og lov nr. 1734 af 27. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 34, stk. 1, nr. 5, ændres »pr. landing og« til: » pr. landing,«.
2. I § 34, stk. 1, nr. 6, ændres »bifangster.« til: » bifangster og«.
3. I § 34, stk. 1, indsættes som nr. 7:
»7) salg eller udlejning af fangstrettigheder.«
4. Efter § 101 indsættes:

»Kapitel 16a

Frivillig mærkningsordning for skånsomt kystfiskeri

§ 101a. Ministeren for fiskeri og ligestilling kan etablere og drive en frivillig mærkningsordning til fremme af kystfiskeri med anvendelsen af skånsomme fiskeredskaber.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om administrationen af og betingelser for deltagelse i den i stk. 1 nævnte mærkningsordning, herunder om

- 1) omfattede arter og produkter,
- 2) krav til fartøjer, redskabstyper og fiskemetoder,
- 3) krav til håndtering af fangster,
- 4) krav om uddannelse,
- 5) udformning og anvendelse af et mærke,
- 6) dokumentation, kontrol og tilsyn, og
- 7) betaling for deltagelse i ordningen.«

5. I § 102, stk. 2, indsættes efter »tilsvarende varer, der«: »landes af dansk indregistrerede fiskerfartøjer i udlandet eller«.

6. I § 103, 2. pkt., indsættes efter »afholder udgifter«: »til fondens administration inden for en ramme på 5 procent af de samlede årligt opkrævede afgifter og«.

7. I § 117 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ministeren kan for erhvervsmæssigt fiskeri og dertil knyttede erhverv fastsætte regler om anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter, herunder udstyr til kameramonitering, til dokumentation for og kontrol af overholdelse af loven, regler fastsat i medfør af loven samt de i § 10 nævnte EU-retsakter, herunder regler om

- 1) specifikation, installation, drift og vedligeholdelse af kontrolinstrumenter,
- 2) lagring, håndtering og ejerskab af indsamlede oplysninger,
- 3) pligt til overdragelse i digitaliseret format af indsamlede oplysninger til offentlige myndigheder i kontroløjemed eller til statistisk brug og
- 4) om skiltning om bord på fiskefartøjer til samlet opfyldelse af de forpligtelser til at informere de ombordværende, der følger af lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.«

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 3-8.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2019.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål

1.2. Baggrund

1.2.1 Salg og udlejning af fangstrettigheder

1.2.2 Frivilligt kystfiskermærke

1.2.3. Produktionsafgiftsfonde

1.2.4. Digitaliseret fiskerikontrol

2. Lovforslagets indhold

2.1. Salg og udlejning af fangstrettigheder

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Udenrigsministeriets overvejelser

2.1.3. Den foreslåede ordning

2.2. Frivilligt kystfiskermærke

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Udenrigsministeriets overvejelser

2.2.3. Den foreslåede ordning

2.3. Produktionsafgiftsfonde

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Udenrigsministeriets overvejelser

2.3.3. Den foreslåede ordning

2.4. Digitaliseret fiskerikontrol

2.4.1. Gældende ret

2.4.2. Udenrigsministeriets overvejelser

2.4.3. Den foreslåede ordning

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for stat, regioner og kommuner

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

9. Sammenfattende skema

UDKAST

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål

Som opfølgning på Aftale om indsats mod kvotekonzentration i dansk fiskeri blev parterne enige om, at der skulle igangsættes et projekt med henblik på at undersøge, hvordan staten kan sælge eller udleje fangstrettigheder til fisk og skaldyr. Med lovforslaget foreslås indført en bemyndigelse til ministeren for fiskeri og ligestilling til at kunne gennemføre ordninger med salg og udlejning af fangstrettigheder.

I Beretning om en Vækst- og Udviklingspakke for dansk fiskeri blev det besluttet, at der skulle arbejdes for at etablere en frivillig mærkningsordning for skånsom kystfiskeri. Med lovforslaget foreslås der indført en hjemmel til ministeren for fiskeri og ligestilling til at kunne etablere og drive en frivillig mærkningsordning for skånsom kystfiskeri, samt en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om ordningen.

Fiskerilovgivningen har til formål at sikre et bæredygtigt grundlag for det erhvervsmæssige fiskeri og de dertil knyttede erhverv. Den teknologiske udvikling har banet vejen for nye måder at udføre fiskerikontrol på med anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter, som både kan give en mere enkel og mere effektiv kontrol. Med lovforslaget foreslås derfor indført en hjemmel til ministeren for fiskeri og ligestilling til at kunne stille krav om, at erhvervsfiskerfartøjer og dertil knyttede erhverv skal være forsynet med elektroniske kontrolinstrumenter til dokumentation for og kontrol af overholdelse af fiskerilovgivningen.

Endelig indeholder lovforslaget en hjemmel til anvendelse af produktionsafgifter til dækning af afgiftsfondenes administrationsomkostninger, samt en præcisering af reglerne om opkrævning af produktionsafgifter for fisk.

1.2. Baggrund

1.2.1. Salg og udlejning af fangstrettigheder

Som opfølgning på Aftale om indsats mod kvotekonzentration i dansk fiskeri indgået den 16. november 2017 af Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Radikale Venstre, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, og Socialistisk Folkeparti blev parterne i maj 2018 enige om, at der skulle frigøres midler til iværksættelse af initiativer til gavn og udvikling for dansk fiskeri, herunder på kontrolområdet, blandt andet ved at hæve promilleafgiften på fisk til op til 6 promille af landingsværdien. Samtidig blev det besluttet, at der skulle igangsættes et projekt med henblik på at undersøge mulighederne for at frigøre flere midler gennem en kapitalisering af uudnyttede fangstrettigheder til fisk og skaldyr, eksempelvis ved salg på auktion eller udlejning af kvoteandele og mængder. Med lovforslaget foreslås der indført en bemyndigelse til ministeren for fiskeri og ligestilling til at kunne gennemføre ordninger herom.

1.2.2. Frivilligt kystfiskermærke

I Beretning om en Vækst- og Udviklingspakke for dansk fiskeri, Beretning nr. 2 afgivet af Miljø- og Fødevareudvalget den 7. december 2016, blev det besluttet at arbejde for at etablere en frivillig mærkningsordning for skånsomt kystfiskeri, som skulle bidrage til at understøtte en positiv udvikling i dansk kystfiskeri med fokus på anvendelse af skånsomme redskaber. Tilsvarende ordninger kendes fra andre områder inden for fødevareproduktion, eksempelvis dyrevelfærdsmærket. Mærkningsordningen skulle indgå i en samlet indsats for at styrke kystfiskeriet og bidrage til at fremme interessen for skånsomt kystfiskerfangede fisk.

1.2.3. Produktionsafgiftsfonde

Med indførelsen af differentierede niveauer for produktionsafgiften for fisk pr. 1. januar 2019 forventes administrationen af selve opkrævningen af afgiften at blive mere omfattende. Hertil kommer en øget administration i forbindelse med uddeling af midler til flere forskellige formål.

Hidtil har Danmarks Fiskeriforening Producentorganisation, der forestår den daglige administration af fiskeafgiftsfonden, afholdt alle udgifter ved administrationen. Som følge af den forventede øgede administration findes det rimeligt, at organisationen kan godtgøres de afholdte udgifter til administrationen af fiskeafgiftsfonden inden for en ramme på 5 procent af de samlede årlige afgifter. Samtidig præciseres det, at opkrævningen af produktionsafgiften også omfatter fisk, som landes af danske fiskerifartøjer i udlandet.

1.2.4. Digitaliseret fiskerikontrol

Fiskerilovgivningen har til formål at sikre et bæredygtigt grundlag for det erhvervsmæssige fiskeri og de dertil knyttede erhverv. For at nå denne målsætningerne, er det nødvendigt med en effektiv kontrol med overholdelsen af reglerne.

Med Aftale om digitaliseringsklar lovgivning af 16. januar 2018 er der fastsat 7 principper for digitaliseringsklar lovgivning. Lovgivningen skal blandt andet muliggøre automatisk sagsbehandling og sikre sammenhæng på tværs med genbrug af data, og lovgivningen skal udformes, så den giver mulighed for effektiv it-anvendelse i kontroløjemed.

I takt med den teknologiske udvikling er det blevet muligt at erstatte traditionelle kontrolmetoder, som fysisk tilstedeværelse af fiskerikontrollører på fartøjer på havet eller i en havn, hvor fangsterne landes og håndteres, med anvendelse af nye teknologiske løsninger. Eksempelvis kunne det være monitoring af fiskeriaktiviteter på det åbne hav ved anvendelse af sensorer på spil og motorer i kombination med positionsdata. Mange af de nye teknologiske løsninger kan både give en mere enkel og mere effektiv fiskerikontrol.

Samtidig er kravene til fiskerikontrollen ændret i takt med ændringer i regelsættene for fiskeriet. Den største ændring kom med reformen af EU's fiskeripolitik fra 2013, som indførte landingsforpligtelsen som et af hovedelementerne, hvorefter erhvervsfiskere har pligt til at lande alle fangster af kvoterede fiskearter. Landingsforpligtelsen bliver også omtalt som udsnidsforbuddet eller discardforbuddet.

Europa-Kommissionen har foreslået en obligatorisk anvendelse af elektronisk kontrol i det forslag til revision af kontrolforordningen, som blev fremsat i foråret 2018, KOM (2018) 368 af 30. maj 2018. Introduktionen i dansk fiskeri af anvendelsen af elektroniske kontrolinstrumenter bør i videst muligt omfang ske i takt med, at anvendelsen introduceres i andre EU-lande, så der ikke opstår konkurrenceforvridning til skade for danske fiskere.

Fiskeriloven i sin nuværende udformning er skrevet i en tid, hvor fiskerikontrollen ikke skete med anvendelse af teknologiske løsninger, og fiskeriloven indeholder derfor ikke en generel hjemmel til at kunne stille krav om anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter. Med lovforslaget foreslås der indført en bemyndigelse til ministeren for fiskeri og ligestilling til for erhvervsmæssigt fiskeri og dertil knyttede erhverv at kunne stille krav om anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter.

I Danmark har vi gode erfaringer med anvendelsen af den såkaldte Black Box-teknologi, der med sensorer på fiskeudstyret i kombination med detaljeret positionsdata kan monitorere fiskeriaktiviteterne. Systemet anvendes i dag ved fiskeri efter muslinger og østers i blandt andet Natura 2000-områder i Limfjorden med særlig hjemmel i fiskerilovens § 10 d. Den foreslåede generelle hjemmel forventes i første omgang anvendt til at udbrede Black Box-teknologien til fiskeriet i Øresund, hvor der er forbud mod anvendelse af trawl.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Salg og udlejning af fangstrettigheder

2.1.1. Gældende ret

Efter fiskerilovens § 34, stk. 1, er ministeren for fiskeri og ligestilling bemyndiget til at fastsætte regler om den erhvervsmæssig udnyttelse af de levende ressourcer i saltvand. Hjemlen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1270 af 30. oktober 2018 om regulering af fiskeriet (reguleringsbekendtgørelsen). Disse regler omfatter både den danske administration af og fordeling blandt danske fiskere af de fiskekvoter, som efter EU's fælles fiskeripolitik tildeles Danmark, og administration og fordeling af andre fangstrettigheder, som ikke er omfattet af EU's fælles fiskeripolitik, eksempelvis tildeling af licenser til fiskeri efter muslinger. § 34, stk. 1, indeholder ikke hjemmel til at opkræve betaling for tildeling af fangstrettigheder.

2.1.2. Udenrigsministeriets overvejelser

Rettighederne til at fiske stiller samfundet i dag til rådighed for fiskerne. Således er der ikke blevet opkrævet nogen betaling, når man har fordelt rettigheder til årlige andele af de danske fiskekvoter og andre rettigheder til at fiske. Inden for nærmere fastsatte grænser og med visse undtagelser kan fiskerne sælge deres rettigheder til andre. Fiskerne betaler hvert år en afgift for hvert kilo fisk, der landes på op til 6 promille af landingsværdien, den såkaldte promilleafgift.

En kilde til finansiering af initiativer til udvikling af dansk fiskeri, herunder på kontrolområdet, kunne eksempelvis være salg på auktion eller udlejning af nye eller uudnyttede eksisterende fangstrettigheder til fisk og skaldyr.

For at undersøge mulighederne for salg eller udlejning af rettigheder bør der igangsættes et projekt, hvor forvaltningen kan indhente erfaring med sådanne ordninger, forinden der etableres mere varige ordninger. Salg og udleje kunne eksempelvis ske i form af et salg af en kvoteandel eller ved tidsbegrænset udleje af retten til at fiske en bestemt mængde af en kvote. Prisfastsættelsen vil kunne ske ud fra en fast pris, på en auktion, ved licitation eller budrunde. Salg eller udlejning kunne også forbeholdes visse dele af fiskeriflåden eller personer og juridiske selskaber, såfremt man måtte ønske, at rettighederne alene skulle gå til disse.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Med forslaget i § 1, nr. 3, til en ny § 34, stk. 1, nr. 7, foreslås det, at den eksisterende bemyndigelse til ministeren for fiskeri og ligestilling til at kunne fastsætte regler om den erhvervsmæssig udnyttelse af de levende ressourcer i saltvand suppleres med en bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om gennemførelse af ordninger med salg eller udlejning af fangstrettigheder.

Bemyndigelsen er formuleret således, at salg eller udlejning af fangstrettigheder ikke er afgrænset til at skulle ske efter en bestemt metode, men eksempelvis vil kunne ske ved salg eller tidsbegrænset udlejning af rettigheder, ved fast pris, auktion, licitation eller budrunde m.v., samt at et salg eller udlejning af rettigheder vil kunne være forbeholdt en nærmere defineret gruppe af fartøjer eller personer og juridiske selskaber.

Det forventes, at bemyndigelsen i første omgang vil blive anvendt til at iværksætte et projekt med salg eller udlejning af rettigheder. Baseret på erfaringerne fra projektet kan der træffes beslutning om eventuel etablering af varige ordninger.

2.2. Frivilligt kystfiskermærke

2.2.1. Gældende ret

Efter den gældende lovgivning er der ikke hjemmel til, at ministeren for fiskeri og ligestilling kan etablere og drive en frivillig mærkningsordning inden for fiskerisektoren.

2.2.2. Udenrigsministeriets overvejelser

En mærkningsordning for skånsomt kystfiskeri vurderes at kunne bidrage til at understøtte en positiv udvikling i dansk kystfiskeri med fokus på anvendelse af skånsomme redskaber. Tilsvarende ordninger kendes fra andre områder inden for fødevarerproduktion, eksempelvis dyrevelfærdsmærket etableret af Miljø- og Fødevarerministeriet.

Mærkningsordningen skal indgå i en samlet indsats for at styrke kystfiskeriet og bidrage til at fremme forbrugernes interesse for skånsomt kystfiskerifanget fisk. Mærkningsordningen bør være enkel, både hvad gælder kriterier og kontrol, for at sikre, at så mange kystfiskere som muligt vil deltage i ordningen. Med mange fiskere i ordningen kan der opnås stabile leverancer af fisk med mærket til aftagerne, dette gælder særligt for detailhandelen, som er afhængige af at kunne udbyde mere eller mindre det samme produktsortiment hele året, men også for restauranter og kantiner samt andre aftagere af fiskene, eksempelvis leverandører af måltidskasser.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Med forslaget § 1, nr. 4, foreslås det, at der indsættes en ny § 101a, hvor der i stk. 1 gives ministeren for fiskeri og ligestilling hjemmel til at kunne etablere og drive en frivillig mærkningsordning til fremme af kystfiskeri med anvendelsen af skånsomme fiskeredskaber.

I forslaget til stk. 2, foreslås det, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om administrationen af og betingelser for deltagelse i mærkningsordningen, herunder om omfattede arter og produkter, krav til fartøjer, redskabstyper, fiskemetoder, herunder varighed af fiskeriet, krav til håndtering af fangster, der ligger ud over de krav, som gælder i henhold til lovgivningen i øvrigt, krav om uddannelse, udformning og anvendelse af et mærke, dokumentation, kontrol og tilsyn, og om betaling for deltagelse i ordningen.

Kriterierne for deltagelse i ordningen forventes at ville ligge på linje med kriterierne for deltagelse i den nuværende kystfiskerordning for tildeling af særlige kvoteandele, blandt andet at fiskerfartøjet højst må være 15 meter langt og minimum 80% af fangstrejserne er på under 2 døgn. Efterlevelse af håndteringskrav kan eksempelvis ske gennem obligatorisk deltagelse i særligt tilrettelagte kurser. Mærkningsordningen vil både kunne anvendes af fiskerierhvervet og senere omsætningsled i engros- og detailledet, samt restaurationsbranchen. Udformningen af mærkningsordningen forventes at skulle ske i tæt samarbejde med disse parter.

Endelig skal det være muligt for fiskere fra andre EU- og EØS-lande at deltage i ordningen, ligesom det skal være muligt, at fisk fanget af udenlandske fartøjer, der deltager i en lignende ordning, også kan anvende det danske mærke.

2.3. Produktionsafgiftsfonde

2.3.1. Gældende ret

Fiskerilovens kapitel 17 omhandler administrationen af produktionsafgifter. Herefter kan ministeren for fiskeri og ligestilling fastsætte regler om nedsættelse af en eller flere produktionsafgiftsfonde til administration af afgifterne. Fondene ledes af en bestyrelse udpeget af ministeren.

Efter § 102, stk. 2, kan ministeren efter indstilling fra produktionsafgiftsfondenes bestyrelse fastsætte regler om betaling af afgifter på fisk.

Efter § 103, kan fondene anvende afgifterne til en række formål i fiskerierhvervets interesse, og der kan også afholdes udgifter til honorar til medlemmerne af fondenes bestyrelser. Der er ikke hjemmel til at afholde udgifter til fondenes administration.

På nuværende tidspunkt er der alene nedsat én produktionsafgiftsfond, Fiskeafgiftsfonden, jf. bekendtgørelse nr. 1392 af 10. december 2010 om produktionsafgift på fisk landet af danske fiskerfartøjer.

2.3.2. Udenrigsministeriets overvejelser

Fiskeafgiftsfondens formål er at styrke udviklingsmulighederne og konkurrenceevnen inden for sektoren. Produktionsafgiften betales i dag af alle fisk, der landes, opdrættes, tilvirkes eller omsættes her i landet, eller af tilsvarende varer, der indføres til landet. Produktionsafgiften opkræves som en promilleandel af landingsværdien. Med virkning fra 1. januar 2019 er produktionsafgiften hævet fra 2 promille af fartøjernes årlige landingsværdi til 4 promille af fartøjernes årlige landingsværdi op til 25 mio. kr. og 6 promille af den del af fartøjernes årlige landingsværdi, der overstiger 25 mio. kr. Der er desuden indført et bundfradrag på 500.000 kr. årligt, dvs. der betales ikke produktionsafgift af de første 500.000 kr. af hvert fartøjs årlige landingsværdi.

Ændringen af produktionsafgiften forventes at give et merprovenu til fonden på godt 7 mio. kr. årligt. Hidtil har fonden primært anvendt midler til støtte til fiskeriets lærlingeuddannelse. Med det øgede provenu forventes det, at flere andre formål også vil kunne tilgodeses.

Med indførelsen af differentierede niveauer for produktionsafgiften forventes administrationen af selve opkrævningen af afgifterne at blive mere omfattende. Hertil kommer en øget administration i forbindelse med uddeling af midler til flere forskellige formål.

Hidtil har Danmarks Fiskeriforening Producentorganisation efter bemyndigelse fra ministeren for fiskeri og ligestilling forestået den daglige administration af fiskeafgiftsfonden, og foreningen har afholdt alle udgifter ved administrationen. Som følge af den forventede øgede administration findes det rimeligt, at Danmarks Fiskeriforening Producentorganisation kan godtgøres de afholdte udgifter til administrationen af fiskeafgiftsfonden. Foreningen skønner, at udgifterne vil udgøre under 5 procent af de samlede årlige afgifter. Samtidig præciseres det, at opkrævningen af produktionsafgiften også omfatter fisk, som landes af danske fiskerfartøjer i udlandet.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Med forslagens § 1, nr. 5, foreslås det, at det i lovens § 102, stk. 2, præciseres, at der kan opkræves afgift af fisk, der landes af dansk indregistrerede fiskerfartøjer i udlandet.

Med forslagens § 1, nr. 6, foreslås det, at der i lovens § 103, 2. pkt., indsættes hjemmel til, at der kan afholdes udgifter til fondenes administration inden for en ramme på 5 procent af de samlede årligt opkrævede afgifter. Som udgifter til fondenes administration kan blandt andet medregnes udgifter til kontorhold og lønninger til personale, samt øvrige udgifter til fondenes drift. Udgifterne til administration skal fremgå af fondenes budget og regnskaber. Udgifter til Udenrigsministeriets tilsyn med produktionsafgiftsfondene og ministeriets administration og kontrol i øvrigt i relation til fondene vil ikke kunne dækkes af fondene, men skal afholdes inden for ministeriets eksisterende rammer.

2.4. Digitaliseret fiskerikontrol

2.4.1. Gældende ret

Efter fiskerilovens § 117, stk. 1, påhviler det ministeren for fiskeri og ligestilling at kontrollere overholdelse af loven, regler fastsat i medfør af loven samt de i § 10 nævnte EU-retsakter, det vil sige EU's fælles fiskeripolitik. Kontrollen sker efter reglerne i fiskerilovens kapitel 20 om afgivelse og behandling af oplysning og kapitel 22 om kontrol og tilsyn.

Kontrollen sker i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, i daglig tale kontrolforordningen, som blandt andet stiller krav om anvendelse af elektronisk positionsudstyr på fiskerfartøjer, det såkaldte VMS, og om elektroniske indberetning af logbøger, landingserklæringer, omladningsopgørelser og salgsnotaer.

Kontrolopgaven med fiskernes overholdelse af fiskerilovgivningen reguleres ikke detaljeret i EU-lovgivning, men i henhold til artikel 15, stk. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF, i daglig tale grundforordningen, skal medlemsstaterne hver især sikre en detaljeret og nøjagtig dokumentation for alle fangstrejser blandt andet ved at sikre, at en tilstrækkelig kapacitet og midler står til rådighed for fiskerikontrollen. Dermed er det overladt til de nationale myndigheder, ud over kravene i kontrolforordningen, at anvende de kontrolredskaber, som findes mest velegnede til kontrol med det relevante fiskeri.

Ifølge fiskerilovens § 10 d kan ministeren fastsætte regler vedrørende fiskeri for at undgå forringelse af naturtyper og levesteder for arter i internationale beskyttelsesområder samt forstyrrelse af de arter, som områderne er udpeget for, hvis disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for målsætningerne i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, kaldet habitatdirektivet. Bestemmelsen er anvendt til at stille krav om anvendelse af elektronisk overvågningsudstyr og særlige positionsmeldinger i fiskeriet efter muslinger og østers.

Ud over de konkrete krav i kontrolforordningen og fiskerilovens § 10 d er der ikke hjemmel i fiskeriloven eller kontrolforordningen til at stille krav om anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter.

Efter fiskerilovens § 130, stk. 2, kan der i regler udstedt i medfør af loven fastsættes straf af bøde for overtrædelse eller forsøg på overtrædelse af bestemmelserne i reglerne.

2.4.2 Udenrigsministeriets overvejelser

Fiskerikontrollen omfatter i dag en fysisk kontrol og en såkaldt administrativ kontrol. Den administrative kontrol omfatter en kontrol af dokumenter og indberetninger til fiskerikontrollen. Det er blandt andet kontrol af den enkelte fiskers indberetninger i logbogen, hvor oplysninger om fangster samt tid og sted for fiskerier registreres. Indberetningerne suppleres af VMS-data om fiskerfartøjernes positioner, som i et vist omfang giver mulighed for at krydstjekke overensstemmelser mellem VMS-data og logbogsdata.

Den fysiske kontrol er en kontrol, hvor fiskerikontrollører ved en fysisk tilstedeværelse på eksempelvis et fiskerfartøjer på havet eller ved losning i havne kan kontrollere, om reglerne for fiskeri er overholdt. Det gælder eksempelvis regler om anvendelse af bestemte typer redskaber med en vis maskestørrelse, eller regler om mindstestørrelse for de fisk, der afsættes til konsum.

Kravene til fiskerikontrollen er ændret i takt med ændringer i regelsættene for fiskeriet. Den største ændring kom med reformen af EU's fiskeripolitik fra 2013, som indførte landingsforpligtelsen som et af hovedelementerne, hvorefter erhvervsfiskere har pligt til at lande alle fangster af kvoterede fiskearter. Landingsforpligtelsen bliver også omtalt som udsmidtsforbuddet eller discardforbuddet.

Den teknologiske udvikling gør det i dag muligt at erstatte nogle af de traditionelle kontrolmetoder med anvendelse af nye teknologiske løsninger, men fiskeriloven i sin nuværende udformning er skrevet i en tid, hvor fiskerikontrollen ikke skete med anvendelse af teknologiske løsninger, og fiskeriloven indeholder derfor ikke en generel hjemmel til at kunne stille krav om anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter.

Kun på et enkelt område er der hjemmel til og anvendes der i dag elektroniske kontrolinstrumenter ud over elektronisk logbog og VMS. Dette gælder ved kontrol af fiskeri efter muslinger og øster i Natura 2000-områder, hvor der er et særligt behov for sikre, at der ikke sker forringelse af områdets bundfauna og levesteder for de beskyttede arter, som udpegningen af Natura-området er sket af hensyn til. Ved denne særlige kontrol anvendes de såkaldte Black Box med sensorer på spil og motorer i kombination med detaljerede positionsdata. Hermed får kontrolmyndighederne oplysninger om, hvor og hvornår alle fartøjer med tilladelse til fiskeri efter muslinger og østers fisker, uden at kontrollen skal være fysisk til stede i nærheden af eller på et fiskerfartøj, noget der både er dyrt og i et vist omfang forstyrrer arbejdet om bord. Anvendelsen af Black Box betragtes såvel af myndighederne som af fiskerierhvervet som en valid og troværdig kontrolmetode, der samtidig er både effektiv og proportional. Systemet tillader ydermere en mere målrettet og præcis forvaltning, så selv relativt små geografiske områder kan holdes åbne for fiskeri.

Et tilsvarende kontrolbehov forventes inden for en kortere årrække at ville opstå i relation til forpligtelserne til at beskytte særlige områder under havstrategidirektivet, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger.

Et andet kendt elektronisk kontrolinstrument er kameramonitering på fiskerfartøjer. Danmark tog i 2008 politisk initiativ til drøftelse af anvendelse af kameramonitering i EU som led i fiskerikontrollen. I perioden 2009-2015 er der gennemført omfattende forsøg i Danmark, England og Skotland og mindre forsøg i Tyskland, Sverige og Holland med kameramonitering på fiskerfartøjer. Den gennemgående konklusion fra forsøgene er, at kameramonitering er et effektivt instrument til at sikre overholdelsen af fiskerilovgivningen, herunder særligt landingsforpligtelsen, og at anvendelsen af systemet sammen med fangstkvoteordningen medfører, at fiskerne bringer alle fangster i land. Allerede det første danske forsøg viste en markant ændring i fiskernes adfærd, en tendens der fortsatte igennem hele forsøgsperioden. EU-Kommissionen har sit i forslag til ændring

af kontrolforordningen fra maj 2018 foreslået bestemmelser med krav om anvendelse af intern kameramonitering. Forslaget forventes dog tidligst forhandlet på plads i løbet af 2020.

Black Box, kameramonitering og andre endnu ukendte teknologiske løsninger vil således med fordel kunne anvendes, hvor der er et særligt kontrolbehov, og medvirke til en mere enkel og mere effektiv kontrol for både fiskerierhvervet og for fiskerikontrollen. Ligeledes kan det tænkes, at anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter kunne blive aktuelt i havne og på andre lokaliteter, hvor håndtering af fangster af fisk og skaldyr i fiskerirelaterede erhverv er underlagt fiskerilovens regler. Det kunne eksempelvis være i forbindelse med vejning ved losning af fangsterne.

Foruden til kontrolformål, vil visse af de detaljerede oplysninger om fiskeriet indsamlet med elektroniske kontrolinstrumenter kunne bruges som datagrundlag i forbindelse med udarbejdelsen af den biologiske rådgivning om fiskeriet. Med et mere detaljeret datagrundlag kan den biologiske rådgivning blive styrket og mere præcis. Det vil i mange tilfælde komme fiskerierhvervet til gode, idet man i fiskeriforvaltningen ikke længere vil være tvunget til at fastlægge en given kvote ud fra forsigtighedsprincippet og dermed fastsætte kvoten på et lavere niveau, på grund af manglende data.

Samlet set vurderes det, at tilvejebringelse af en hjemmel til at kunne stille krav om anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter i kontrollen med erhvervsfiskeriet og de dertil knyttede erhverv, vil have flere fordele, som både vil komme fiskerierhvervet og samfundet til gode, idet dette vil give mulighed for en forbedret og mere kosteffektiv fiskerikontrol, samt et forbedret datagrundlag for den biologiske rådgivning bag fiskeriforvaltningen.

2.4.3 Den foreslåede ordning

Forslaget i § 1, nr. 7, omfatter indsættelse af et nyt stk. 2 i § 117. De gældende stk. 2-7 bliver herefter stk. 3-8.

Med forslaget til § 117, stk. 2, foreslås det, at ministeren for fiskeri og ligestilling får bemyndigelse til at fastsætte regler for erhvervsmæssigt fiskeri og dertil knyttede erhverv om anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter til dokumentation for og kontrol af overholdelse af loven, regler fastsat i medfør af loven samt de i lovens § 10 nævnte EU-retsakter.

Bemyndigelsen til ministeren er begrænset til at udstede regler rettet mod det erhvervsmæssige fiskeri og dertil knyttede erhverv, og kan således ikke anvendes over for det rekreative fiskeri.

Bemyndigelsen omfatter både muligheden for fastsætte regler om, at der skal anvendes et specifikt elektronisk kontrolinstrument, herunder udstyr til kameramonitering, samt muligheden for at fastsætte nærmere regler i relation til kontrolinstrumentet, herunder tekniske specifikationer, krav til installationen, drift og vedligeholdelse. Bemyndigelsen omfatter også mulighed for at kunne fastsætte regler om lagring, håndtering og ejerskab af de data, som indsamles med kontrolinstrumentet, samt regler om pligt til at indsende eller overdrage data til kontrolmyndigheden i kontroløjemed eller overdragelse til offentlige myndigheder i statistisk øjemed. Bemyndigelsen omfatter desuden en mulighed for ministeren til at kunne pålægge

erhvervet udgifterne forbundet med pligten til at anskaffe og installere de elektroniske kontrolinstrumenter samt den efterfølgende drift og vedligeholdelse.

Indsamlingen og den efterfølgende håndtering, lagring og behandling af oplysningerne skal ske i overensstemmelse med gældende offentligretlige regler, herunder forvaltningsloven og lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven). Såfremt der med det specifikke elektroniske kontrolinstrument sker indsamling af personoplysninger skal tillige lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) iagttages. Herigennem sikres den samme retssikkerhedsmæssige beskyttelse, som gælder i forhold til den hidtidige fiskerikontrol og eventuelle efterfølgende overtrædelsessager.

Endelig foreslås det, at ministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om skiltning om bord på fiskerfartøjer, hvor der anvendes elektroniske kontrolinstrumenter, der indsamler personoplysninger, til samlet opfyldelse af de forpligtelser til underretning af den registrerede, der følger af databeskyttelsesloven og artikel 13 og 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesforordningen). En underretning enkeltvis af samtlige ombordværende på hver fangstrejse er på den ene side ikke umulig eller uforholdsmæssigt vanskelig at opfylde, da det trods alt drejer sig om en kendt og overskuelig personkreds. På den anden side vurderes udlevering af en standardblanket eller lignende til hver eneste ombordværende ved hver fangstrejse begyndelse, hverken at være praktisk eller egne sig til at tjene det retssikkerhedsmæssige formål, som ligger til grund for kravet om forudgående underretning.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for stat, regioner og kommuner

Forslaget vedrørende ordninger med salg og udlejning af kvoter og årsmængder m.v. forventes at medføre begrænsede personaleudgifter til etablering og drift af ordningerne. Udgifterne forventes afholdt inden for eksisterende rammer.

Forslaget vedrørende etablering og drift af et frivilligt kystfiskermærke forventes af medføre udgifter til personale og etablering, drift og kontrol af mærkningsordningen, herunder it-understøttelse af kontrollen, på i alt ca. 2,5 mio. kr. i hvert af årene 2019-2022. Der forventes ligeledes udgifter til markedsføring af mærket, særligt i opstartsfasen, på 2,5 mio. kr. i hvert af årene 2019-2022. Udgifterne afholdes inden for Udenrigsministeriets eksisterende ramme.

Forslagene vedrørende produktionsafgiftsfondene forventes ikke at medføre merudgifter for det offentlige.

Forslagene vedrørende digitaliseret fiskerikontrol vurderes at medføre udgifter til personale til vejledning, administration og kontrol samt udgifter til etablering og drift af nødvendige it-systemer til understøttelse af anvendelse af et givet elektronisk kontrolinstrument. Omfanget af udgifterne vil afhænge af, hvilke elektroniske kontrolinstrumenter, der i forbindelse med udnyttelsen af

bemyndigelsen vil blive stillet krav om, og kan derfor ikke opgøres nærmere på nuværende tidspunkt. Det må dog forventes, at en del af udgifterne vil kunne afholdes inden for eksisterende bevillinger gennem omprioritering i fiskerikontrollen. Derimod vil der skulle tages stilling til større enkeltudgifter, eksempelvis til etablering og drift af nødvendige it-systemer, som ikke forventes at kunne afholdes inden for de eksisterende bevillinger.

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for regioner og kommuner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget vedrørende ordninger med salg og udlejning af kvoter og årsmængder m.v. forventes i meget begrænset omfang at ville føre til administrative udgifter for erhvervslivet, idet der vil være udgifter forbundet med at byde på de fangstrettigheder, der udbydes til salg eller leje. Ligeledes vil der være udgifter til selve betalingen for fangstrettighederne, som købes eller lejes. De nærmere regler om ordningerne skal fastlægges ved bekendtgørelse, hvorfor de administrative konsekvenser for erhvervslivet ikke kan angives nærmere.

Forslaget vedrørende etablering og drift af et frivilligt kystfiskermærke forventes kun i begrænset omfang at medføre administrative udgifter for de fiskere og virksomheder, som vælger at benytte ordningen. Der forventes ikke at blive opkrævet gebyr for deltagelse i ordningen i den 4-årige periode 2019-2022, hvortil der er afsat finansiering på finansloven 2019. Herefter kan det eventuelt blive besluttet, at der skal betales et gebyr for at benytte ordningen, som skal dække udgifter relateret til ordningen. De nærmere regler om mærkningsordningen skal fastlægges ved bekendtgørelse, hvorfor de administrative konsekvenser for erhvervslivet ikke kan angives nærmere.

Forslagene vedrørende produktionsafgiftsfondene forventes ikke at medføre administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, idet fartøjer, der lander fisk i udenlandske havne, allerede i dag betaler produktionsafgift.

Forslaget vedrørende digitaliseret fiskerikontrol forventes i meget begrænset omfang at have administrative konsekvenser for erhvervslivet, primært i forbindelse med vedligeholdelse af systemer og udstyr. Samtidig forventes anvendelsen af digitale kontrolinstrumenter at ville medføre en forenkling af kontrollen, som vil kunne spare fiskerne for administrative udgifter. Omfanget af de administrative udgifterne vil afhænge af, hvilke elektroniske kontrolinstrumenter, der i forbindelse med udnyttelsen af bemyndigelsen vil blive stillet krav om, og kan derfor ikke opgøres nærmere på nuværende tidspunkt.

Forslaget vedrørende digitaliseret fiskerikontrol forventes at medføre engangsudgifter til anskaffelse og installation af det krævede udstyr, samt løbende udgifter til drift og vedligeholdelse. Omfanget af engangs- og driftsudgifter vil afhænge af, hvilke elektroniske kontrolinstrumenter, der i forbindelse med udnyttelsen af bemyndigelsen vil blive stillet krav om, og kan derfor ikke opgøres nærmere på nuværende tidspunkt. Forslaget forventes tillige at kunne medføre visse øgede indtægter for fiskerierhvervet, i det omfang et bedre datagrundlag vil resultere i højere kvoter.

Efter de nuværende EU-regler for EU's Hav- og Fiskerifond for perioden 2014-2020, kan der gennem det nationale program ydes tilskud med op til 80% til anskaffelse af elektronisk kontroludstyr. Der er dog ikke truffet politisk beslutning om at yde støtte hertil i det nuværende danske fiskeriudviklingsprogram 2014-2020. Omkostninger til drift og vedligeholdelse er ikke tilskudsberettigede. EU-reglerne for den kommende programperiode 2021-2027 er under forhandling i EU-institutionerne, hvorfor det er uvist, om der fra 2021 vil være muligt at yde støtte under programmet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget forventes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget forventes at kunne have positive miljømæssige konsekvenser for de marine ressourcer, da en mere effektiv fiskerikontrol vil understøtte en miljømæssigt bæredygtig udnyttelse af de akvatiske ressourcer og de marine økosystemer.

7. Forholdet til EU-retten

Etableringen af en frivillig mærkningsordning vil skulle notificeres til Europa-Kommissionen, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) nr. 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester.

Formålet med lovforslaget er at forbedre og effektivisere fiskerikontrollen og forslaget medvirker dermed til opfyldelse af Danmarks forpligtelse til at sikre overholdelse af EU's fælles fiskeripolitik.

Forslagets øvrige elementer indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra 31. januar 2019 til 28. februar 2019 været i høring hos følgende myndigheder og organisationer og m.v.:

3F Transportgruppen, Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Atlantic Shipping, Brancheforeningen Dansk Skaldyrsopdræt, Danish Seafood Association, Danmarks Fiskehandlere, Danmarks Fiskeriforening Producentorganisation, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Pelagiske Producentorganisation, Danmarks Skibsmæglerforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Erhverv, Dansk Fritidsfiskerforbund, Danske Havne, Danske Speditører, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, DI Fødevarer, DI Handel, DTU Aqua, Greenpeace, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Fiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Fiskeriets Arbejdsmiljøråd, Foreningen af Fiskeauktioner og Samlecentraler i Danmark, Foreningen Muslingeerhvervet, Foreningen for Skånsomt Kystfiskeri, FSR - danske revisorer, Landbrug og Fødevarer, Levende Hav, Marine Ingredients Denmark, NOAHs Sekretariat, OCEANA, WWF.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	Udgifter til personale og etablering, drift og kontrol af mærkningsordningen, herunder it-understøttelse, på i alt ca. 2,5 mio. kr. i hvert af årene 2019-2022. Udgifter til personale og udgifter til etablering og drift af nødvendige it-systemer i relation til elektroniske kontrolinstrumenter.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Visse øgede indtægter i det omfang et bedre datagrundlag resulterer i højere kvoter.	Engangsudgift til anskaffelse af samt løbende drifts- og vedligeholdelsesudgifter vedrørende elektroniske kontrolinstrumenter.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen eller begrænset.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Miljømæssigt mere bæredygtig udnyttelse af de akvatiske ressourcer.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Etableringen af en mærkningsordning vil skulle notificeres til Europa-Kommissionen. Lovforslaget indeholder i øvrigt ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1-2.

Forslaget i nr. 1 og 2 er konsekvensændringer som følge af tilføjelsen af et nyt nr. 7 i § 34, stk. 1, jf. forslaget i nr. 3.

Til nr. 3.

Efter fiskerilovens § 34, stk. 1, er ministeren for fiskeri og ligestilling bemyndiget til at fastsætte regler om den erhvervsmæssig udnyttelse af de levende ressourcer i saltvand. Hjemlen er udmøntet

i bekendtgørelse om regulering af fiskeriet, jf. bekendtgørelse nr. 1270 af 30. oktober 2018. Disse regler omfatter både den danske administration af og fordeling blandt danske fiskere af de fiskekvoter, som efter EU's fælles fiskeripolitik tildeles Danmark, og administration og fordeling af andre fangstrettigheder, som ikke er omfattet af EU's fælles fiskeripolitik, eksempelvis tildeling af licenser til fiskeri efter muslinger. Fiskerilovens § 34, stk. 1, indeholder ikke hjemmel til at opkræve betaling for tildeling af fangstrettigheder.

Med forslaget til § 34, stk. 1, nr. 7, foreslås det, at den eksisterende bemyndigelse til ministeren for fiskeri og ligestilling til at kunne fastsætte regler om den erhvervsmæssig udnyttelse af de levende ressourcer i saltvand suppleres med en bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om salg eller udlejning af fangstrettigheder.

Bemyndigelsen er formuleret således, at ordninger om salg eller udlejning af fangstrettigheder ikke er afgrænset til at skulle ske efter en bestemt metode, men eksempelvis vil kunne ske ved salg eller tidsbegrænset udlejning af rettigheder, ved fast pris, auktion, licitation eller budrunde m.v., samt at et salg eller udlejning af rettigheder vil kunne være forbeholdt en nærmere defineret gruppe af fartøjer eller personer og juridiske selskaber.

Det forventes, at bemyndigelsen i første omgang vil blive anvendt til at iværksætte om et projekt med salg eller udlejning af rettigheder.

Til nr. 4.

Efter den gældende lovgivning er der ikke hjemmel til, at ministeren for fiskeri og ligestilling kan etablere og drive en frivillig mærkningsordning inden for fiskerisektoren.

Med forslaget til § 101a, stk. 1, foreslås det, at der gives ministeren hjemmel til at kunne etablere og drive en frivillig mærkningsordning til fremme af kystfiskeri med anvendelsen af skånsomme fiskeredskaber.

Med forslaget til § 101a, stk. 2, foreslås det, at ministeren kan fastsætte regler om administrationen af og betingelser for deltagelse i mærkningsordningen, herunder om omfattede arter og produkter, krav til fartøjer, redskabstyper, fiskemetoder, krav til håndtering af fangster, krav om uddannelse, udformning og anvendelse af et mærke, dokumentation, kontrol og tilsyn, og om betaling for deltagelse i ordningen.

Kriterierne for deltagelse i ordningen forventes fastlagt i samarbejde med erhvervet, og forventes at ville ligge på linje med kriterierne for deltagelse i den nuværende kystfiskerordning for tildeling af særlige kvoteandele, blandt andet at fiskerfartøjet højst må være 15 meter langt og minimum 80% af fangstrejserne er på under 2 døgn.

Endelig skal det være muligt for fiskere fra andre EU- og EØS-lande at deltage i ordningen, ligesom det skal være muligt, at fisk fanget af udenlandske fartøjer, der deltager i en lignende ordning, også kan anvende det danske mærke.

Til nr. 5.

Fiskerilovens kapitel 17 omhandler administrationen af produktionsafgifter. Herefter kan ministeren for fiskeri og ligestilling fastsætte regler om nedsættelse af en eller flere produktionsafgiftsfonde til administration af afgifterne. Fondene ledes af en bestyrelse udpeget af ministeren. Efter § 102, stk. 2, kan ministeren for fiskeri og ligestilling efter indstilling fra produktionsafgiftsfondenes bestyrelse fastsætte regler om betaling af afgifter på fisk.

Med forslaget til § 102, stk. 2, foreslås det, at der i loven præciseres, at der kan opkræves afgift af fisk, der landes af dansk indregistrerede fiskerfartøjer i udlandet. Da fiskeriloven ikke gælder for Færøerne og i Grønland, vil bestemmelsen tillige omfatte landing på Færøerne og i Grønland.

Til nr. 6.

Efter lovens § 103 kan produktionsafgiftsfondene anvende afgifterne til en række formål i fiskerierhvervets interesse, og der kan også afholdes udgifter til honorar til medlemmerne af fondenes bestyrelser. Der er ikke hjemmel til at afholde udgifter til fondenes administration.

Med forslaget til § 103, 2. pkt., foreslås det, at der i lovens indsættes en hjemmel til, at der kan afholdes udgifter til fondenes administration inden for en ramme på 5 procent af de samlede årligt opkrævede afgifter. Som udgifter til fondenes administration kan blandt andet medregnes udgifter til kontorhold og lønninger til personale, samt øvrige udgifter til fondenes drift. Udgifterne til administration skal fremgå af fondenes budget og regnskaber. Udgifter til Udenrigsministeriets tilsyn med produktionsafgiftsfondene vil ikke kunne dækkes af fondene, men skal afholdes inden for ministeriets eksisterende rammer.

Til nr. 7

Efter fiskerilovens § 117, stk. 1, påhviler det ministeren for fiskeri og ligestilling at kontrollere overholdelse af loven, regler fastsat i medfør af loven samt de i § 10 nævnte EU-retsakter. Kontrollen sker efter reglerne i fiskerilovens kapitel 20 om afgivelse og behandling af oplysning og kapitel 22 om kontrol og tilsyn.

Kontrollen sker i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, som blandt andet stiller krav om anvendelse af elektronisk positionsudstyr på fiskerfartøjer, VMS, og om elektroniske indberetning af logbøger, landingserklæringer, omladningsopgørelser og salgsnotaer.

I henhold til artikel 15, stk. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF skal medlemsstaterne sikre en detaljeret og nøjagtig dokumentation for alle fangstrejser blandt andet ved at sikre, at en tilstrækkelig kapacitet og midler står til rådighed for fiskerikontrollen. Dermed er det overladt til de nationale myndigheder, ud over kravene i kontrolforordningen, at anvende de kontrolredskaber, som findes mest velegnede til kontrol med det relevante fiskeri.

Ifølge fiskerilovens § 10 d kan ministeren fastsætte regler vedrørende fiskeri for at undgå forringelse af naturtyper og levesteder for arter i internationale beskyttelsesområder samt forstyrrelse af de arter, som områderne er udpeget for, hvis disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for målsætningerne i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.

Fiskeriloven indeholder i øvrigt ikke hjemmel til at stille krav om anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter.

Med forslaget til § 117, stk. 2, foreslås det, at ministeren for fiskeri og ligestilling for erhvervsmæssigt fiskeri og dertil knyttede erhverv kan fastsætte regler om anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter, herunder udstyr til kameramonitering, til dokumentation for og kontrol af overholdelse af loven, regler fastsat i medfør af loven samt de i lovens § 10 nævnte EU-retsakter, herunder regler om specifikation, installation, drift og vedligeholdelse af kontrolinstrumenter, lagring, håndtering og ejerskab af indsamlede oplysninger, pligt til overdragelse i digitaliseret format af indsamlede oplysninger til offentlige myndigheder i kontroløjemed eller til statistisk brug og om skiltning om bord på fiskefartøjer til samlet opfyldelse af de forpligtelser til at informere de ombordværende, der følger af lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Bestemmelsen foreslås indsat som et nyt stykke, hvorefter de nuværende stk. 2-7 bliver til stk. 3-8.

Bemyndigelsen til ministeren foreslås begrænset til regler rettet mod det erhvervsmæssige fiskeri og dertil knyttede erhverv, og kan således ikke anvendes over for det rekreative fiskeri.

Bemyndigelsen foreslås for det første at omfatte muligheden for ved bekendtgørelse at stille krav om, at et fiskerfartøj eller en virksomhed i øvrigt skal være forsynet med et eller flere specifikke elektroniske kontrolinstrumenter. I forslaget er det eksplicit nævnt, at bemyndigelsen også omfatter muligheden for at stille krav om anvendelse af udstyr til kameramonitering. Det forudsættes i den forbindelse, at der udelukkende kan stilles krav om kameramonitering i områder på fartøjer og virksomheder, hvor fangst tages ombord, håndteres, forarbejdes, losses, lastes m.v., hvorfor alle mandskabs- og opholdsrum i øvrigt, som privat område ikke vil kunne være omfattet af moniteringen. Formålet med kravet foreslås at skulle være, at erhvervsfiskeren eller virksomheden i kontroløjemed skal kunne dokumentere overholdelse af fiskerilovens regler, regler fastsat i medfør af loven og regler under EU's fælles fiskeripolitik.

Bemyndigelsen foreslås ikke at forudsætte, at der stilles samme krav til alle fiskerfartøjer eller virksomheder, men krav kan stilles for udvalgte flådesegmenter eller virksomhedstyper. Der gives med forslaget også bemyndigelse til ministeren til at kunne pålægge erhvervet udgifterne forbundet med pligten til at anskaffe og installere de elektroniske kontrolinstrumenter samt den efterfølgende drift og vedligeholdelse heraf.

For det andet foreslås det, at der med bemyndigelsen i forbindelse med et krav om anvendelse af et kontrolinstrument også kan fastsættes nærmere regler om eksempelvis tekniske specifikationer for kontrolinstrumenterne, krav til hvor og hvordan installationen skal foretages, krav til drift og vedligeholdelse, regler om lagring, håndtering og ejerskab af de data, som indsamles med kontrolinstrumentet. Som en del af pligten til vedligeholdelse, vil der også kunne fastsættes nærmere regler for de procedurer, som fartøjsføreren eller virksomhedsejeren vil blive forpligtet til at skulle iagttage i tilfælde af svigt i det tekniske udstyr. Dette kunne eksempelvis være krav om at give meddelelse til fiskerikontrollen, og eventuelt i den forbindelse at blive underlagt fiskerikontrollens instruktioner om at sejle i havn inden for en given frist.

For det tredje foreslås der også en bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om pligt til i digitaliseret format at overdrage indsamlede data til kontrolmyndigheden i kontroløjemed eller til andre offentlige myndigheder til statistisk brug, eksempelvis overdragelse med henblik på styrkelse af datagrundlaget for den biologiske rådgivning på fiskeriområdet. Der vil i den forbindelse kunne fastsættes regler om digitale formater m.v.

Endelig foreslås det for det fjerde, at ministeren vil kunne fastsætte regler om skiltning om bord på fiskerfartøjer, hvor der anvendes elektroniske kontrolinstrumenter, der indsamler personoplysninger, til samlet opfyldelse af de forpligtelser til underretning af den registrerede, der følger af lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og artikel 13 og 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Til § 3

Fiskeriloven gælder som udgangspunkt ikke for Færøerne og Grønland, jf. lovens § 143, stk. 1.

Efter lovens § 143, stk. 2, finder loven anvendelse for overtrædelse af visse EU-forordninger, også når de er begået på Færøerne eller i Grønland. Efter § 130, stk. 8, hører overtrædelser af de pågældende EU-forordninger under dansk straffemyndighed (jurisdiktion), uanset om overtrædelsen er begået uden for Danmark, hvis overtrædelsen er begået af en person, der på gerningstidspunktet havde dansk statsborgerskab og ikke havde bopæl eller i øvrigt var hjemmeboende på Færøerne eller i Grønland.

De foreslåede ændringer i nærværende ændringslov vedrører ikke de forhold, der er omfattet af de EU-forordninger, der nævnes i lovens § 143, stk. 2, og som skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU).

Det foreslås derfor, at ændringsloven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

UDKAST

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 34. Ministeren for fiskeri og ligestilling kan fastsætte regler om den erhvervmæssige udnyttelse af ressourcerne, herunder om Nr. 1-4 ---

5) den maksimale fisketid, antallet af landinger og de tilladte fangstmængder pr. landing og
6) særlige kvoter inden for de disponible fangstmængder til dækning af bifangster.

Stk. 2.-4. ---

§ 101. ---

§ 102. ---

Stk. 2. Ministeren kan efter indstilling fra de i § 104, stk. 1, nævnte bestyrelser fastsætte regler om betaling af afgifter på fisk, der landes, opdrættes, tilvirkes eller omsættes her i landet, eller på tilsvarende varer, der indføres til landet, samt om, i hvilket omfang sådanne afgifter skal refunderes for fisk, når disse indgår som materiale i industrielt fremstillede varer. Afgifterne indgår i en produktionsafgiftsfond

Lovforslaget

§ 1.

1. I § 34, stk. 1, nr. 5, ændres »pr. landing og« til: » pr. landing,«.

2. I § 34, stk. 1, nr. 6, ændres »bifangster.« til: » bifangster og«.

3. I § 34, stk. 1, indsættes som nr. 7:

»7) salg eller udlejning af fangstrettigheder.«

4. Efter § 101 indsættes:

»Kapitel 16a

Frivillig mærkningsordning for skånsomt kystfiskeri

§ 101a. Ministeren for fiskeri og ligestilling kan etablere og drive en frivillig mærkningsordning til fremme af kystfiskeri med anvendelsen af skånsomme fiskeredskaber.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om administrationen af og betingelser for deltagelse i den i stk. 1 nævnte mærkningsordning, herunder om

- 1) omfattede arter og produkter,
- 2) krav til fartøjer, redskabstyper, fiskemetoder og fisketid,
- 3) krav til håndtering af fangster,
- 4) krav om uddannelse,
- 5) udformning og anvendelse af et mærke,
- 6) dokumentation, kontrol og tilsyn, og
- 7) betaling for deltagelse i ordningen.

5. I § 102, stk. 2, indsættes efter »tilsvarende varer, der«: »landes af dansk indregistrerede fiskerfartøjer i udlandet eller«

for hver sektor, jf. stk. 1, hvor opkrævning finder sted.

Stk. 3. Ministeren fastsætter regler om indbetalingen af de i stk. 2 nævnte offentlige midler.

Stk. 4. Ministeren kan tillade, at en produktionsafgiftsfond, jf. stk. 1, modtager andre indtægter end de i stk. 2 anførte.

§ 103. Midler fra de i § 102 nævnte fonde anvendes til foranstaltninger og tilskud til fiskepleje, forbedring og tilpasning af fiskeri- og akvakulturstrukturer, rådgivning, uddannelse, sygdomsforebyggelse, sygdomsbekæmpelse og kontrol samt erhvervsøkonomiske foranstaltninger, herunder afsætningsfremme, forskningsprojekter og forsøg, som er i fiskerierhvervets interesse, samt i øvrigt til foranstaltninger, som miljø- og fødevareministeren godkender. Ministeren kan endvidere tillade, at fondene afholder udgifter til honorar til medlemmerne af fondenes bestyrelser. Midlerne anvendes endvidere til dækning af omkostningerne ved kontrol med midlernes korrekte anvendelse. Midlerne skal anvendes inden for den del af fiskerierhvervet, hvor de er opkrævet.

§ 117. ---

6. I § 103, 2. pkt., indsættes efter »afholder udgifter«: »til fondens administration inden for en ramme på 5 procent af de samlede årligt opkrævede afgifter og«.

7. I § 117 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke: »*Stk. 2.* Ministeren kan for erhvervsmæssigt fiskeri og dertil knyttede erhverv fastsætte regler om anvendelse af elektroniske kontrolinstrumenter, herunder udstyr til kameramonitering, til dokumentation for og kontrol af overholdelse af loven, regler fastsat i medfør af loven samt de i § 10 nævnte EU-retsakter, herunder regler om

- 1) specifikation, installation, drift og vedligeholdelse af kontrolinstrumenter,
- 2) lagring, håndtering og ejerskab af indsamlede oplysninger,
- 3) pligt til overdragelse i digitaliseret format af indsamlede oplysninger til offentlige myndigheder i kontroløjemed eller til statistisk brug og
- 4) om skiltning om bord på fiskefartøjer til samlet opfyldelse af de forpligtelser

til at informere de ombordværende, der følger af lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.«

Stk. 2-7. ---

Stk. 2-7 bliver herefter stk. 3-8.

UDKAST